

[Arnth Jensen.]

lige, Stat og Kommune, selv vise en Vej, som ikke kan misforstaaes eller danne Basis for Misforstaaelser.

Og her er jeg ikke sikker paa, at alt er, som det bør være. Det er f. Eks. uforstaaeligt for de fleste uden nærmere Forklaring, hvorfor Statsskovvæsenet glat væk gaar med til en betydelig Prisstigning paa Tømmer og Brænde, og det ser meget mærkeligt ud, at samtidig med at man nedsætter et Prisraad, forhøjer Københavns Telefonselskab efter Ministeriets Ønske Samtale-taksterne med 33—50 pCt., og det ser ogsaa underligt ud, at den ene efter den anden af Danmarks Kommuner foretager meget store Forhøjelser paa Elektricitet, Gas o. s. v., endogsaa paa Basis af Raavarer indkøbt til Førkrigspris. Den almindelige Befolkning kan ikke forstaa dette Forhold, og mange er ved at bruge et meget grimt Udtryk om den Fremgangsmaade; de er nemlig ved at sige: Aager. Jeg henstiller derfor, at man fra rette Sted foretager den nødvendige Undersøgelse og fremkommer med overbevisende Redegørelse for Nødvendigheden af disse Skridt netop for, som det ærede Medlem Hr. Steen udtrykte det om Handelen, at faa klaret, om man har handlet fair, og for at bevare den Tillid, som virkelige Oplysninger alene kan give.

Jeg vender mig dernæst til den tredje Linie, som det ærede Medlem afstak, nemlig den, at hvis visse Restriktioner synes at trænge til nærmere Prøvelse, man da foretager den hurtigt og eventuelt snarest forandrer Forholdet.

Mon ikke det ærede Medlem tænkte paa Benzinen, da han talte om dette, og mon han ikke har sendt et venligt Blik hen til Handelsministerens Plads. Jeg vil næsten tro det og vil ogsaa finde det ganske naturligt.

Ganske vist ved jeg nok, at det med 69 Stemmer blev vedtaget, at Handelsministeren paa Benzinomraadet „bør for Tiltale fri at være“; men ikke desto mindre er det saaledes, at ikke blot Bilejere og Mekanikere, men ogsaa Tusinder af næringsdrivende i vore Provinsbyer snart har svært ved at forstaa Dispositionerne paa dette Omraade.

Straks bøjede alle sig for den sørgelige Kendsgerning, at vi her i Landet havde for

lidt Benzin, da Krigen brød ud, man bøjede sig ogsaa for den Kendsgerning, at man maatte vente, til vi fik nye Tilførsler, og man var ogsaa belavet paa, at Prisen paa Benzin vilde stige. Men een Ting forstod man ikke, og det var Ministeriets Meddelelse om, at man af Valutahensyn skulde sige nej til at modtage Benzin, uagtet man kunde faa alt det, man ønskede.

Ifølge en Notits i „Holbæk Amtstidende“ for 20. ds. har den højtærede Handelsminister over for en Deputation af Autoreparatører erklæret, at han desværre ikke, saaledes som Valutaforholdene stillede sig, kunde love almindelig Benzinrationering gennemført.

At vi er fattige paa Valuta, det har vi tit faaet at vide; men at vi skulde være saa fattige, at de faa Millioner Kroner om Aaret, som en Tildeling af f. Eks. gennemsnitlig 10 Liter pr. Uge til de Motorkøretøjer, som endnu ikke kører, vilde kræve, skulde være saa stort et Offer, at vi hellere skulde forøge Arbejdsløsheden i Mekanikerfaget med Tusinder og fratage de handlende og næringsdrivende i vore Provinsbyer en haardt tiltrængt Omsætning — den kan man dog alligevel ikke tage for gode Varer.

Nej, jeg kan have Lyst til at sige rent ud, hvad man Mand og Mand imellem siger Grunden er til, at denne Ordning er, som den er. Før har man altid troet, at noget nær det værste, man kunde komme ud for, var en stædig Hest, nu ved man, og det siger man derude, at det er ti Gange værre at komme ud for en Minister, der er i Besiddelse af en saa stupid Stædighed som den, den højtærede Handelsminister har udvist i dette Forhold. Ikke en Skagle har han villet stramme.

Jeg tror, at den højtærede Statsminister skulde sende ham paa Landet som „Krigscyklister“ i en halv Snes Dage eller maaske, som man gjorde ved stædige Heste i gamle Dage, prøve at blusse under ham, for selv om han fra tidligere Tider er fortrolig med at omgaas Ild, kunde det maaske alligevel blive ham for hedt.

Ingen, ingen i hele Danmarks Land, som ikke gaar med socialistiske Brillen, kan forstaa denne Halsstarrighed, lige saa lidt som man kan forstaa den Vilkaarlighed, Benzintildelingen foregaar efter. Det hele stod længe i Farcens Tegn, det gled over